

ներ, դանակ և քերիչներ, վերջինները, տարաբաղադարար կիսով չափ փչացած, ուստի և նրանց ձեռի մասին պարզ գաղափար չենք կազմում: Սեղանի կողքից ձողի վերայ բարձրանում է գրակալը, բացուած օրինակով, որ յունարէնն է յիշեցնում: Աւետարանչի առաջից՝ հեռաւոր տեսարանը ճարտարապետական չէնքի մի անկիւնն է, երկու լուսամտաներով եւ թեք կտուրի անկիւնամասով: Նկարի ֆոնը կապոյտն է: Շրջանակը զարդարուած է գրաֆիկ, բուսական գեղեցիկ զարդով:

ներով. երկու լիւնետի մէջտեղից կախուած է ձուածեւ ողկոյց, եզերուած ոսկի դծով: Գ.ի մոտիւններն են ներքեւից վերեւ հիւսկէն, պարանահիւս օղակների մէջ անցրած՝ ձողի վերայ, չորս թեւանի աստղածեւեր, գրի պոչը արմաւենիկով վերջացած: Իրի տառերի մոտիւններն են ութածեւեր և օղակներ, ոսկւով, կապոյտով, կարմրով եւ սպիտակով երփնաւորած: Լուսանցքի զարդի հիմքը մի քառակուսի է, մէջը երկրաչափական զարդերով, նրա վերայ բարձրանում է միջին մասը՝ հիւսուածքի եւ

(պատկեր 6)

Ամբողջ մանրանկարը թողնում է բարձր արուեստի տպաւորութիւն:

Սկզբնագործը առանձին նորութիւն չէ տալիս, երկու իրար կողքի, երեք քառորդական բոլորակների մէջ գրուած է աւետարանի վերնագիրը. սկզբնագործի մակերևոյթը զարդարուած է բուսական ոճաւորած մոտիւնների մեծ և փոքր վարդեակ-

արմաւենիկի զարդերով եւ վերջաւորում խաչով, կիսալուսնի տակ:

Մարկոսը՝ 112 ր. (պատկեր 6) բազմած է զարձեալ ցածրաթիկունք աթոռակի վերայ, մանրանկարի մեծութիւնը 22¹/₂ × 14,8 սմ, որի ոտները և նստելու տեղի կողերը զարդարուած են արմաւենիկ և այլ մոտիւններով. աւետարանիչը հագել է նարնջագոյն, լայնաթև և մինչև ոտները հաս-